

Pražák křtěný Vltavou Oldřich Hameršmíd (nar. 10. února 1929) nastoupil do motocyklového prostředí Jawy krátce po válce v roce 1946. Psal se rok 1950 a Hameršmíd stačil ještě odjet několik motokrosů a soutěží, když musel na vojnu do Plzně. Po roce se vrátil do Prahy a u nadporučíka Mošny a poručíka Rasochoy zapadl do báječné závodnické party.

Po skončení vojny pokračoval v celoživotním vztahu k Jawě. Práce ho bavila a byl plný nápadů, získal si respekt ředitele Jozífa a sám přispěl k vylepšení několika typů motocyklů, které vítězily v motokrosech i soutěžích. Úspěšná byla jeho třístovka vycházející z dvěstěpadesátky či jednoválcová třístapadesátka nebo jednoválcová „čtyřistatřináctka“.

Na přelomu šedesátých let už byl na vrcholu své kariéry. Vítězil v soutěžích i motokrosech především ve dvěstěpadesátkách a třístapadesátkách a sbíral tituly mistra republiky. Čtyři v letech 1955, 1959 – 1961 ve dvěstěpadesátkách a jeden v roce 1954 ve třístapadesátkách si zajistil v motocyklových soutěžích a další získal v motokrosu. Ve stopětasedmdesátkách v roce 1955, další dva (1956 a 1958) ve dvěstěpadesátkách ve třístapadesátkách také dva (1957 a 1959). Hameršmíd byl ale především skvělým soutěžákem. Stal se neodmyslitelnou oporou našeho týmu, který v Šestidenní, v soutěži o Stříbrnou vázu, zvítězil v letech 1957 (Špindlerův Mlýn) a 1959 (Gottwaldov).

V jistém protikladu s „hlavní“ Hameršmídovou činností, je jeden z největších úspěchů, který nebyl u nás nikdy náležitě oceněn. Tím je jeho vítězství v nejtěžším silničním vytrvalostním závodě Bol d'Or ve Francii v roce 1955. Když vypadla druhá naše dvojice, Jaromír Čížek/ Oldřich Kába, veškerá tíha v souboji s domácím Francouzem Lefevrem jedoucím na nortonu zůstala na Oldovi se Sašou Klimtem. V závěru závodu bylo nutné udržet náskok jednoho kola, ale vše ztěžoval vytrvalý déšť. Hameršmíd, zvyklý na jízdu v nepohodě, situaci zvládl, dovedl jawu vítězně do cíle a postaral se o historický a dodnes nepřekonaný výsledek.

Jawě zůstal věrný po celý život, propagoval její motocykly několikrát v Indii a projel s nimi celou Evropu. Celoživotní milovník krás Prahy podobně, jako řada dalších našich závodníků, byl oporou svému synovi, který svého času převzal po otci rodinnou štafetu a závodil v motokrosu. Zemřel 5. listopadu 2013.